

dafür halten: एवं जनो गृह्णाति MĀLAY. 16, 6. अलमन्यथा गृहीत्वा 19. आ-
र्षत्वमेव वीजमिति गृहाण Sch. zu ĠAIM. 1, 1, 2. सर्वस्य तपसो मूलमाचारं
जगृहः परम् M. 1, 110. परिहासविज्ञापितं परमार्थेन न गृह्यतां वचः für
Ernst halten ÇĀK. 51. MADHUS. in Ind. St. 1, 24. — 25) meinen, darunter
verstehen: घुशब्देन घुसंज्ञकाः षड्वातवो ऽत्र गृह्यन्ते P. 8, 4, 17, Sch. SIDDH.
K. zu P. 8, 2, 44. — Vgl. गर्भ, गृम् fgg., गृह्, ग्रह्, ग्राम, ग्रह्, ग्रह्नि,
ग्रह्ण.

— caus. 1) greifen —, festhalten lassen: यत्नेण ग्राहयित्वा SUÇR. 1, 101,
6. पेटिका कयाचित् — ग्राहयित्वा DAÇAK. in BENF. Chr. 197, 4. Jmd Et-
was ergreifen lassen: (गन्धर्वान्) आतिथ्यं ग्राहयामास समत्याजपदपुधम्
RAGH. 15, 88. (तम्) पार्थिवकन्यानां पाणिमग्राहयत् (bei der Heirathsce-
rimonie) 17, 3. Daher Jmd (acc.) ein Mädchen (acc.) zur Frau geben: अ-
ग्राहितारं न हि देवदेवमग्निः सुतो ग्राहयितुं शशाक KUMĀRAS. 1, 53. — 2)
Jmd einfangen —, gefangen nehmen lassen: कर्तारं ग्राहयेन्नरम् JĀḢN. 2,
169. (तौ) ग्राहयित्वा वानरैः R. 6, 1, 21. तस्करत्वेनार्थपतिरग्राह्यत DAÇAK.
in BENF. Chr. 193, 15. — 3) ergreifen lassen (caus. zu ग्रम् 3.): वरुणेन
TS. 2, 1, 4, 6, 4, 2, 4. TBR. 1, 6, 4, 1. निर्वहत्या TS. 6, 2, 6, 4. मृत्युना 7, 2,
3, 3. अग्नेण ग्राहयिष्यंश्च युद्धे कर्णम् MBH. 8, 3281. — 4) rauben —, fort-
bringen lassen: तदवस्थितद्वयं ग्राहयित्वा HIT. 107, 20. WEST.: capere,
potiri. — 5) Jmd Etwas empfangen lassen, übergeben: नैनामग्राहयि-
त्वात्रागतव्यम् MRĀKḢ. 33, 21. अग्नेनैव तदभ्यर्घ्य ग्राह्यतो ऽहं प्रतिग्रहम्
KATHĀS. 24, 186. मद्राहितवदभिज्ञानचिह्न DAÇAK. in BENF. Chr. 192, 11.
गाः पुरोवातो गर्भं ग्राहयति VOP. 18, 7. आसनम् Jmd (acc.) einen Sitz ein-
räumen, neben sich setzen heissen: (तम्) ग्राहयामास संभ्रामात्रिज्ञासनम्
RĀGA-TAR. 5, 306. (तेन) वामासनं ग्राह्यतः VIKR. 33, 3. — 6) Jmd sich Et-
was wählen lassen: स नदीर्मगमनियग्रहत् । तास्ताः स्वेच्छानुसारेण RĀGA-
TAR. 5, 102. — 7) Jmd sich mit Etwas (instr.) beschäftigen lassen: आ-
संस्तत्र ग्राह्यतास्तेः (अमात्यैः) सर्वे वर्णा स्वकर्मभिः R. GORR. 1, 7, 14; vgl.
u. अनु am Ende. — 8) Jmd Etwas lernen lassen, belehren, beibringen, mit
Etwas vertraut machen; mit doppeltem acc.: आचार्य आचारं ग्राहयति
NIR. 1, 4. इदं शास्त्रं तु कृतसौ मामेव स्वयमादितः । विधिवद्ग्राहयामास M.
1, 58. R. 1, 4, 4. 5, 1, 61. ARĢ. 4, 58. MBH. 3, 1262. (तान्) अस्त्राणि — ग्रा-
हयामास 1, 5219. अस्त्राणां परमं बलम् । ग्राह्यतस्त्वं मेहेन्द्रेण 3, 12195.
HIT. 7, 21. BHĀG. P. 1, 3, 41. 3, 4, 31. 5, 9, 5. 7, 5, 26. BURN. Intr. 48. VOP.
5, 5. ग्राहयित्वा तु तं स्वार्थं मार्गारं मूषिकस्तथा MBH. 12, 4994. 1, 6238.
ग्राहयित्वाहमात्मानं ततो दग्धा च तो पुरीम् । संप्रातः sich vertraut ma-
chen, Kenntniss nehmen von Allem (WEST.: eripere, servare) 3, 16267.
— 9) med. = simpl. DHĀTUP. 16, 49, v. 1.

— desid. जिघृक्षति P. 1, 2, 8. 7, 2, 12. VOP. 19, 5. 6. 1) zu ergreifen —,
zu packen im Begriff stehen: जायायाः पाणं जिघृक्षन् GOBH. 1, 1, 8. 20.
धावत्तं जिघृक्षति MBH. 4, 1269. R. 6, 36, 91. जिघृक्षति महांसिको ग-
ज्ञानामिव यूयम् MBH. 1, 5482. जिघृक्षमाण 4, 458. — 2) zu entreissen im
Begriff stehen BHĀG. P. 1, 17, 25. — 3) mit den Sinnen fassen wollen,
zu erkennen sich bestreben AIT. Up. 3, 3. fgg. BHĀG. P. 2, 10, 20. 22. 4,
29, 4.

— intens. जर्गृक्षते P. 6, 1, 16, Sch.

— अति 1) über die Zahl schöpfen: त एतानतिग्राह्यान्दद्भुस्तानत्यगृ-
ह्यत तथ्यदेनानत्यगृह्यत तस्मादतिग्राह्या नाम ÇAT. Br. 4, 5, 4, 2. TBR. 1, 3,

2, 1. ÇĀKḢ. ÇR. 10, 2, 6. 3, 14. — 2) überflügeln, übertreffen: चारित्रेण
oder चारित्रतो ऽतिगृह्यते P. 5, 4, 46, Sch. — Vgl. अतिग्रह् fgg.

— अनु 1) im Rauben folgen: तिप्रं गोपायन्मासाद्य गृह्यन्तु विपुलं धन-
म् ॥ — वयमप्यनुगृह्णीमो दिधा कृत्वा वज्रयिनीम् ॥ MBH. 4, 996. — 2) hal-
ten, stützen: ज्योतिर्गणाः प्रकृतिपुत्रसंयोगानुगृहीताः BHĀG. P. 5, 23, 3.
Uebertr.: यद्वातं तदेवाहं स्पृशामीत्यादिप्रत्यभिज्ञानुगृहीतेन — प्रत्यनु-
मानेन Sch. zu KAP. 1, 35. — 3) aufnehmen: इयं वै प्रजा परम्भ्वत्तीरनुगृ-
ह्णाति TS. 1, 7, 2, 3. — 4) gütig aufnehmen, sich gnädig erweisen, gewo-
gen sein, seine Gewogenheit an den Tag legen, beglücken; mit dem acc.
der Person: सप्ताकृतावो ऽनु मा गभाय RV. 2, 28, 6. अन्यो अन्यमनुगृ-
ह्णा-
त्येतोः Einer äussert gegen den Andern seine Freude 7, 103, 4. अन्वगृ-
ह्यतप्रजो सर्वाम् MBH. 1, 3158. दाडेनोपनतं शत्रुमनुगृह्णाति यो नरः । स मृ-
त्युमुपगृह्णीयात् 5623. अनुगृह्णीष्य मर्दनेन विमोक्षितम् R. 1, 63, 7. PAKĀT.
III, 136. KATHĀS. 3, 19. VID. 112. BHĀG. P. 3, 2, 33. 5, 18. 16, 19. MĀRK. P.
15, 60. DAÇAK. in BENF. Chr. 189, 8. 193, 22. यथा न कश्चिदेनो मुञ्चति त-
द्यानुगृह्यताम् (impers.) 189, 22. धन्यो ऽस्म्यनुगृहीतो ऽस्मि MBH. 3, 1666.
R. 1, 20, 22. 47, 22. 3, 19, 11. 4, 17, 54. ÇĀK. 28, 16. 38, 15. mit dem instr.
der Sache, durch die man seine freundliche Gesinnung gegen Jmd an
den Tag legt, Jmd beglückt: अनुगृह्य सुहृद्वर्ग भोगैश्चर्यमुखेन MBH. 1,
6099. (कञ्चित्) अभीक्ष्णमनुगृह्णासि धनधायेन दुर्गतान् 2, 205. अनुगृहीतो
ऽहमनया मयवतः संभावनया ÇĀK. 95, 12. RAGH. 8, 85. VIKR. 70, 14. HIT.
17, 6. 33, 12. PRAB. 68, 3. DAÇAK. in BENF. Chr. 183, 14. 201, 16. आसनम-
नुगृह्यतु भवती beglücke den Sitz so v. a. geruhe dich zu setzen VIKR.
81, 4. mit dem gen. der Person: देवास्तस्यानुगृह्यते BHĀG. P. 4, 12, 50. 29,
46. — 5) pflegen, hegen: (अग्निः) नित्यानुगृहीतः स्यात् ĀÇV. GRHJ. 1, 9.
ये मानं मे ऽनुगृह्यतो वीरवत्तमकर्त मा ÇĀKḢ. ÇR. 15, 27, 1. आदित्यो ह वै
वाह्यः प्राण उदयत्येष ज्येते चानुषं प्राणमनुगृह्णानः PRAGNOP. 3, 8. — caus.:
आसंस्तदानुगृह्यताः सर्वे वर्णाः स्वकर्मभिः R. 1, 7, 15. SCHL.: singuli deni-
que ordines, sua quisque munera obeundo, incrementa capiebant.
Wenn die Form अनुग्रहित sicher steht, dann muss dieselbe auf अनु-
ग्रह zurückgeführt werden, da das caus. eine Länge erfordert. अनुग्र-
हित könnte Gunst erfahrend, in Gunst stehend bedeuten. WESTERGAARD,
der die Richtigkeit der Causalfom gleichfalls beanstandet, giebt der-
selben die Bed. benevole excipere. — Vgl. अनुग्रह् fgg.

— समनु in Ordnung bringen: अवमुच्य किरिटं स केशान्समनुगृह्य च
MBH. 2, 895.

— अग्र wegnehmen, abtrennen, abreißen: अग्रन् TS. 6, 4, 2, 4. एकं तृ-
णम् ÇAT. Br. 1, 8, 2, 16. 2, 5, 2, 42. 4, 1, 3, 19. KĀTJ. ÇR. 9, 6, 6. 10, 4, 5. स
ते विप्रः सह वज्रेण वाहुमपागृह्यत् MBH. 14, 250.

— अग्रि zuhalten: मुखम् AIT. Br. 6, 33. ÇAT. Br. 3, 8, 1, 15. नासिके 1,
4, 1, 2. 4, 2, 2, 11. कर्णां KHĀND. Up. 3, 13, 8. Auch mit Ergänzung von मु-
खम् oder नासिके: अग्रिगृह्य स्मयते den Mund zuhaltend TS. 6, 1, 2, 8. कु-
ण्णपगन्धान्नाग्रिगृह्यत सोमस्य क्षेप राशो गन्धः vor dem Aasgeruch soll
man nicht die Nase zuhalten ÇAT. Br. 4, 1, 3, 8. — Vgl. अग्रिगृह्य, अ-
ग्रियाह्य.

— अग्नि 1) ergreifen: अम्वातिका च बलवदभिगृह्य चाण्डवर्णा परिणे-
तुमात्मभवनमानीता DAÇAK. in BENF. Chr. 201, 3. an sich nehmen, auf-
nehmen (vom Boden): आस्यं च स्तम्बवृक्षश्च कर्तव्यं च गृह्णाति TS. 1, 6,